

ningerne til Lovforslaget staar, at disse 9000 Kr., som ere Grundlaget for det ærede Medlems halve Dre, forudsættes af mig dækkede gennem Toldskatolden. Da det ærede Medlem altsaa i den Grad har misforstaaet mig, er det rimeligt, at det ærede Medlem ogsaa maa have misforstaaet, hvad jeg ytrede om Landstingets formodede Stilling overfor dette Lovforslag. Det ærede Medlem udtrykte det jo saaledes, som om jeg skulde nære nogen Betænkelse ved at komme til Landstinget med et Forslag om at renoncere paa disse 9000 Kroner. Ja, det er altsammen begrundet paa, at det ærede Medlem ikke har læst de sidste Linier i Bemærkningerne. Det er jo slet ikke Tilfældet. Nei, mine Betænkelse ved at komme til Landstinget med dette Forslag vare, at Landstinget maatte ikke vilde finde det forparligt, i den Grad, som jeg havde foreslaaet, at forhøje Tolden paa de Forbrugsgjenstande, der maa betegnes som Luxusvarer eller Gjenstand for Forbrug af de mere velhavende Klasser, idet der jo ogsaa her er fremkommet store Betænkelse ved de af mig foreslaaede Forhøjelser, og det ikke alene fra Statsøkonomernes Side, men ogsaa fra den Side i Thinget, hvor jeg i denne Sag desværre har faaet lidt Tilslutning. En af de svære Ankeposter, som det ærede Medlem for Sørs Amts 3die Valgkreds har fremsført mod Lovforslaget, er jo netop denne, at det ikke var tilstedeligt at forhøje Tolden paa Luxusvarer i den Grad, jeg havde foreslaaet; men naar den Slags Betænkelse allerede ere komne saa fuldbig frem i dette Thing, saa forekommer det mig ganske naturligt, at jeg kunde vente, at de vilde gjøre sig gjældende i endnu stærkere Grad i det andet Thing. Det er altsaa ikke den halve Dre i Skattensættelse pr. Individ, som jeg har frygtet for at foreslaa det andet Thing.

Jeg skal selvfølgelig ikke forsøge paa at følge det ærede Medlems Opførelse af den finansielle Stilling og af hvilket Afslag i Skatter den vilde tilfuge; thi det er meget vanskeligt, før man har Tallene liggende trykte for sig, i den Grad at tilegne sig dem, at man kan tage dem til Udgangspunkt for Kontrabemærkninger. Jeg skal derfor kun holde mig til det Enderesultat, som det ærede Medlem kom til; og det tror jeg ikke at gjengive urigtigt dermed, at det ærede Medlem mente eller paastod, at efterhaanden som Statskassen vandt en Indtægtsforøgelse, var det en Pligt mod Skatteyderne at indrømme tilsvarende Afslag i Skatter. Jeg tror nok, at det er det ærede Medlems Mening, jeg gjengiver. Men jeg vil dog henstille til det ærede Medlems nærmere Overveelse, om han ikke vil give mig Ret i, at Resultatet af at følge denne Vej vilde, om lidt kortere eller længere Tid, blive, at man kom til at forhøje Skatterne, da det jo er givet, at der er bestandige Svingninger op og ned. Vi have jo allerede i den korte Tid, vi have haft med Statskassen liggende at gjøre, oplevet adskillige,

betydelige Svingninger op og ned i Statskassens Status. Det er jo ikke mange Aar siden, at en Finantsminister med stor Styrke gjorde gjældende, at den finansielle Tilstand var saa ussel, at det var nødvendigt at paalægge nye Skatter; jeg tror ikke, det er mere end 5 Aar siden. Nu mener det ærede Medlem, at vi ere komne til et Punkt, hvor vi kunde renoncere paa Skatter til et Beløb af, jeg husker ikke nøje, haarmange Kroner pr. Individ, men det var et stort Løb i dets Retning, omtrent 10 Millioner Kroner. Men tror det ærede Medlem da virkelig, at denne Fremgang i Indtægten, selv om den ikke, hvad dog hidtil har været Tilfældet, skulde blive ledsaget af en Fremgang i ordinære Udgifter, vil blive bestandig ved, eller har han en fuld og fast Overbevisning om, at den nuværende Statsindtægt ikke vil synke? Dersom det ærede Medlem har den Anskuelse, vil den i al Fald ikke ganske stemme med, hvad der jævnligen netop i dette Thing er blevet gjort gjældende — ganske vist ikke i denne Samling, men i foregaaende Samlinger — at man paa ingen Maade maatte gjøre Regning paa, at den glimrende finansielle Tilstand skulde vedblive. I denne Samling har jeg ganske vist hørt Uttringer i modsat Retning, at man nemlig paa ingen Maade skulde frygte for, at Indtægten af Tolden skulde blive formindsket; men det er jo ogsaa under forskjellige Omstændigheder, at Udtalelserne ere faldne. Forrige Gang var det, da man sammenholdt den finansielle Stilling med de foreslaaede meget betydelige Udgifter til Befæstningsanlæg, og overhovedet undersøgte, hvor vidt Statens Evne tillod at bære de store overordentlige Forsvarsudgifter. Dengang hørte jeg ikke sjelden i denne Sal fremsføre Advarsel imod at stole for meget paa, at den gode finansielle Stilling skulde vedblive. Nu har jeg ganske vist allerede et Par Gange i denne Samling, naar jeg har tilladt mig at gjøre opmærksom paa, at det forekom mig, at der var en Stilstand, og at Mange ventede en Tilbagegang, hørt det Modsatte blive gjort gjældende, nemlig at ret beset og

Rettelser.

- Sp. 36, §. 13 f. o.: „af disse Gifterikommisjoner.“
 læs: „den af Gifterikommisjonen foreslaaede Kontrol.“
 — 213, §. 26 f. o.: Ordene „ikke alene“ udgaa.
 — — §. 28 f. o.: „men tillige“, læs: „og andre“.
 — — §. 7 f. u.: „foraauidt Stentul var toldsfrit“, læs: „foraauidt Stentul ikke var toldsfrit“.
 — 215, §. 17 f. u.: „Brændevin“ læs: „Brøndvaid“.
 — 242, §. 22 f. u.: „214,000 Kr.“ læs: „11,000 Kr.“